

Peter Bruyn over *Morgen wordt het beter* van JP Den Tex

JP den Tex is zo'n beetje de ultieme cultmuzikant in Nederland. Al méér dan veertig jaar professioneel singer-songwriter en geen hond kent hem – nou ja, behalve dan dat hondstrouwe clubje dat telkens weer naar zijn concerten komt. Zijn platen – zo'n anderhalf dozijn – zijn in die vier decennia door de bank genomen alleen maar beter geworden, net als zijn concerten. Opmerkelijk is ook dat hij de laatste jaren tijdens zijn optredens steeds meer verhalen is gaan vertellen tussen de liedjes door. Anekdoten waarin hij vaak met de nodige zelfspot over zijn commercieel niet altijd even florissante carrière verhaalt. En nu is er dan ook Den Tex' eerste boek, dat vergezeld gaat van een cd. In de flaptekst wordt een beetje gesuggereerd dat het 'verhalen achter de songs' zijn, net als tijdens de concerten. Dat klopt niet helemaal. In de meeste verhalen in het boek gaat JP veel verder terug. Hier en daar zelfs naar zijn peutertijd. En naar zijn kinderjaren in Bergen, waar zijn vader het in zijn hoofd had gezet om kunstschilder te worden en de kinderen soms aardig knel raakten in het spanningsveld tussen de ouders. Den Tex heeft een prettige vertelstijl, houdt het anekdotisch en verliest zich niet in geprologiseer. In de verhalen waarin hij als student op kamers in Amsterdam gaat wonen komt de ontluikende popmuzikant al dichterbij. En 'Het Jaar van de Gigolo', waarin hij – tevergeefs – een liefde achterna reist naar Sicilië is wat mij betreft het meest 'rock'n'roll'. Maar verwacht géén exposé over seks- en drugsuitspattingen in het jongerencentrum van Oost-Knollendam of zoiets. En evenmin muzikale analyses. Nou ja, behalve dan waar het Neil Young betreft: " 'The Loner' was voor mij een ode aan het nergens-thuis- horen." En het is belangrijk om te weten dat de helft van de opnamen op de bijgevoegde, twaalf songs tellende cd niet op een ander JP-album te vinden is.

JP Den Tex

Morgen wordt het beter

ISBN 9789062658336

In de Knipscheer

Bron: *Revolver's Lust For Life*, januari/februari 2014